

Саєнко В. Г. Співвідношення функціонування федерацій кіокушин карате в світі та на окремих континентах / В. Г. Саєнко // Сучасні технології в сфері фізичного виховання, спорту та валеології : Зб. наук. праць X міжнар. Інтернет наук.-метод. конф. – Х. : Національна академія Національної гвардії України, 2016. – Вип. 10. – С. 276 – 282.

УДК 796.853.264

## СПІВВІДНОШЕННЯ ФУНКЦІОНУВАННЯ ФЕДЕРАЦІЙ КІОКУШИН КАРАТЕ В СВІТІ ТА НА ОКРЕМИХ КОНТИНЕНТАХ

**Саєнко В. Г.**

*Державний заклад «Луганський національний університет  
імені Тараса Шевченка»*

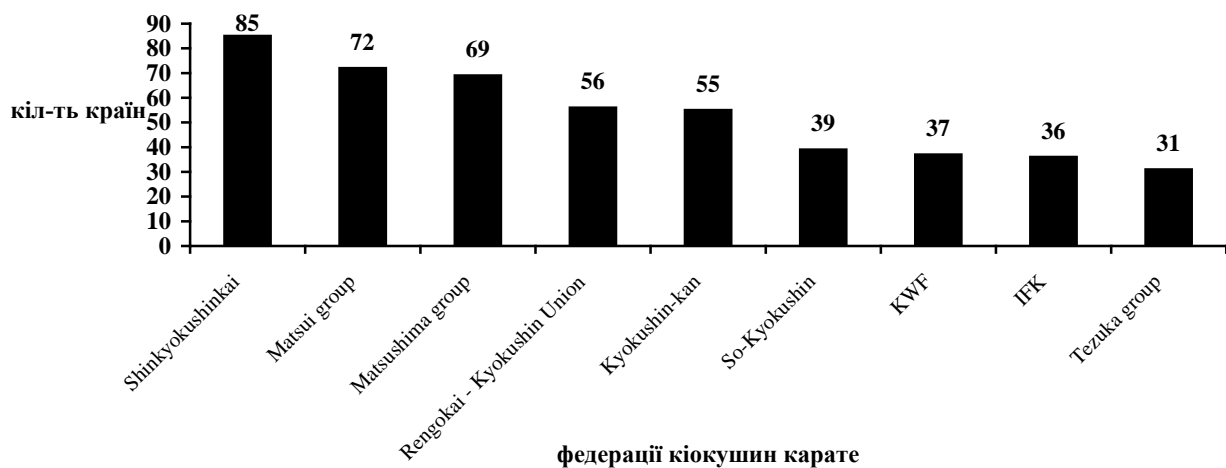
**Постановка проблеми.** У 2016 році в світі налічується 194 незалежних держав. Країн в світі більше ніж держав – 262, так як поняття «країна» ширше і більше, ніж поняття «держава». Так, 12 країн є невизнаними іншими державами. Крім того, у світі також є безліч територій, з невизначеним статусом. Ще є 62 залежних територій. Незважаючи на те, що невизнані держави, залежні території і території з невизначеним статусом не мають державного статусу, вони є країнами. На шляху до потрапляння в змагальну програму XXXII літніх Олімпійських ігор 2020 року в Токіо розповсюдженість виду спорту карате у належній кількості країн та континентах має одне з головних значень. Це обумовлено вимогою поширення виду спорту не менше ніж в 75 країнах і чотирьох континентах. Першою такі вимоги виконала федерація WKF (World Karate Federation) за правилами змагань якої і будуть проводитися олімпійські поєдинки. Проте, не менш розповсюдженим у світі є вид карате кіокушин, який у перспективі може бути представлений у окремій дисципліні олімпійського виду спорту карате. Актуальність дослідження покликана необхідністю визначення кількості країн та континентів земної кулі, де функціонують федерації кіокушин карате.

**Аналіз останніх досліджень і публікацій.** Переваги цього виду східних единоборств висвітлені у відомих суспільству працях [2, 18]. Також у ряді наукових досліджень розкриваються особливості різних сторін підготовки в кіокушин карате: теоретико-методичної [4, 8], фізичної і технічної [6, 9, 10, 12, 13], психологічної [11]. Окремо, обґрунтовується оптимальна організація тренувального процесу каратистів за розділами: «ката» [1, 5, 14, 20] і «кюміте» [3, 7, 15-17, 19]. Проте, досі спортивні функціонери не мають в своєму розпорядженні кількісних даних щодо розповсюдженості виду кіокушин карате у світі та на окремих континентах.

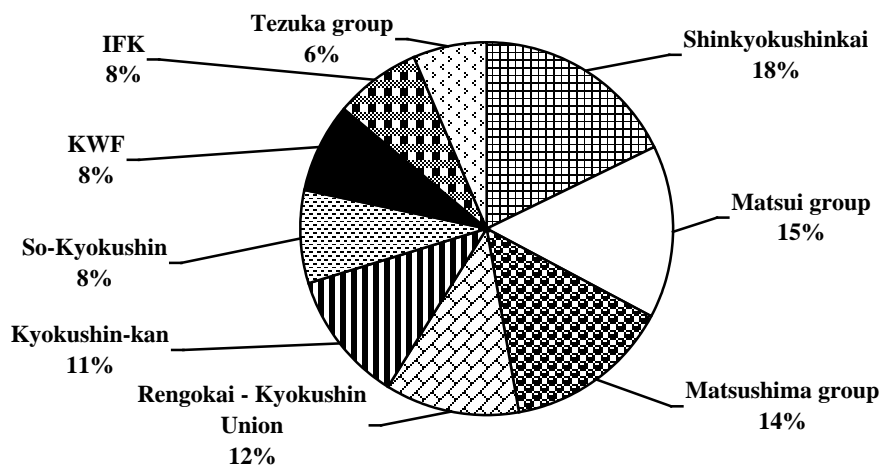
**Мета дослідження** – визначити кількість країн у світі, де отримав розповсюдження вид кіокушин карате та дослідити співвідношення функціонування найбільших його федерацій на окремих континентах.

**Основний матеріал дослідження.** Кіокушин карате на сучасному етапі свого розвитку зазнав модифікації у порівнянні з часами життя засновника

Масутацу Оями. Хоча за неофіційними підрахунками адептами цього виду карате є 16 млн. осіб у 140 країнах світу, керівницькі функції та проведення кардинальних змін щодо подальшого розвитку здійснюють декілька федерацій. Найбільш відомі з них є наступні: World Karate Organization (WKO Shinkyokushinkai); International Karate Organization (IKO Matsui group); International Karate Organization (IKO Matsushima group); Rengokai – Kyokushin Union; Kyokushin-kan; So-Kyokushin (Hasegawa/Ohishi group); Kyokushin World Federation (KWF); International Federation of Karate (IFK Kyokushin); International Karate Organization (IKO Tezuka group). Після проведеного дослідження, кількісні дані щодо розповсюдження зазначених федерацій у світі надано на рис. 1, а їх співвідношення – на рис. 2.



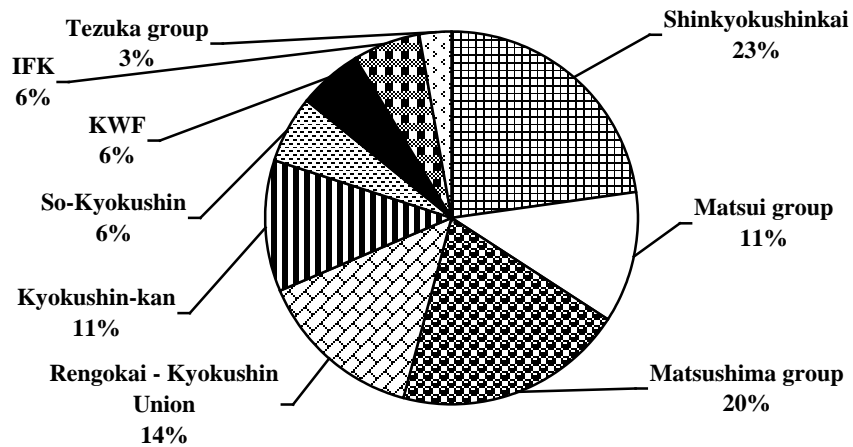
**Рис. 1. Кількість країн, де функціонують федерації кіокушин карате**



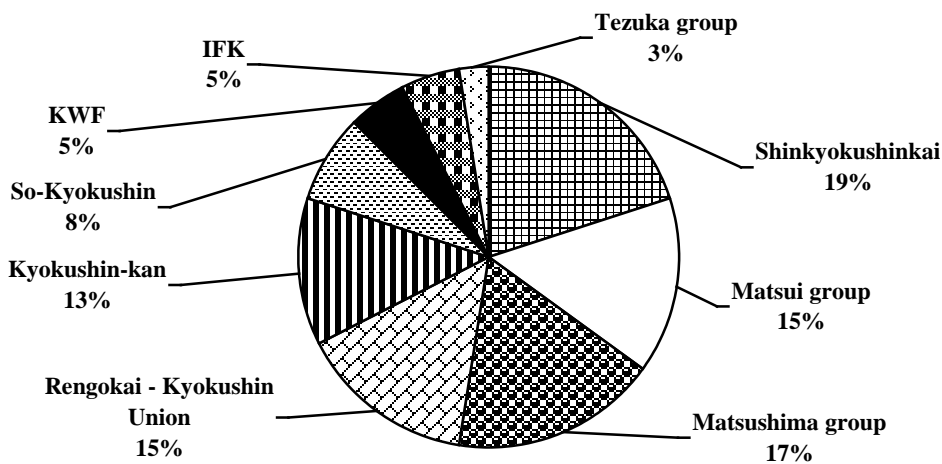
**Рис. 2. Співвідношення федерацій кіокушин карате в світі**

Дослідження співвідношення функціонування федерацій кіокушин карате на окремих континентах визначило наступне. Як видно з рис. 3 в Африці найбільшу розповсюдженість мають федерації Shinkyokushinkai – 23 %, Matsushima group – 20 % і Rengokai – Kyokushin Union – 14 %. В Південній Америці (рис. 4): Shinkyokushinkai – 19 %, Matsushima group – 17 %, Matsui group і Rengokai – Kyokushin Union – по 15 %. В Північній Америці (рис. 5): Rengokai – Kyokushin Union – 17 %, Matsushima group – 16 %, а

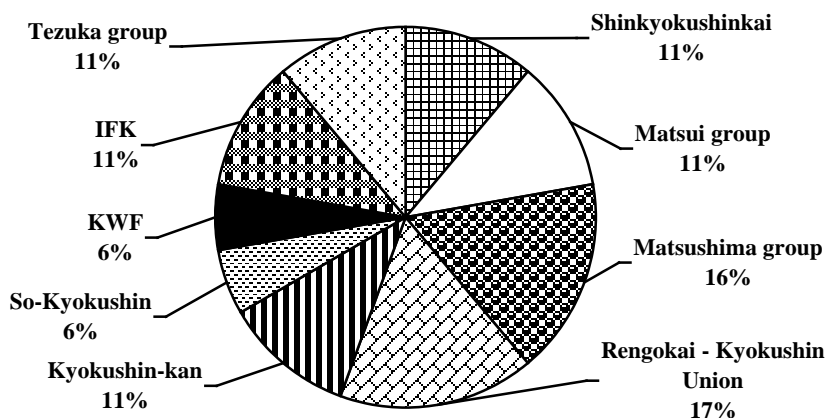
Shinkyokushinkai, Matsui group, Kyokushin-kan, IFK, Tezuka group – по 11 %. В Європі (рис. 6): Shinkyokushinkai – 15 %, Matsui group – 14 % і Matsushima group – 12 %. В Азії (рис. 7): Shinkyokushinkai – 21 %, Matsui group – 17 %, Kyokushin-kan – 16 %. В Австралії і Океанії (рис. 8): Matsui group – 30 %, Matsushima group – 21 %, Shinkyokushinkai і So-Kyokushin – по 14 %.



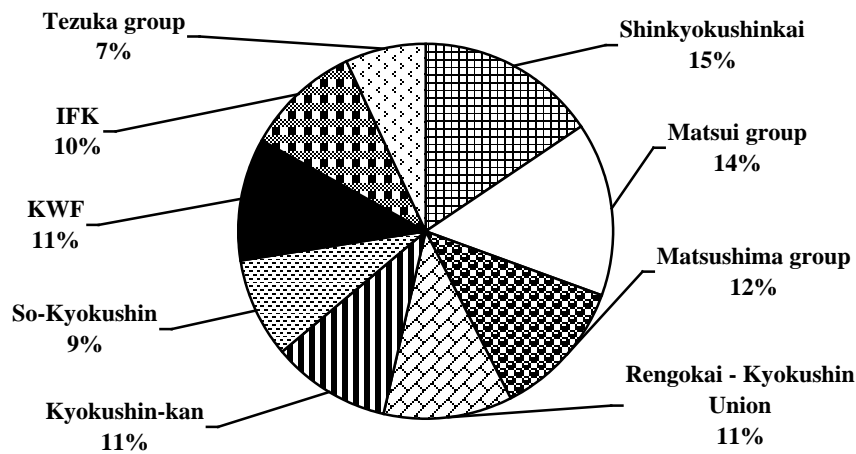
**Рис. 3. Співвідношення федерацій кіокушин карате в Африці**



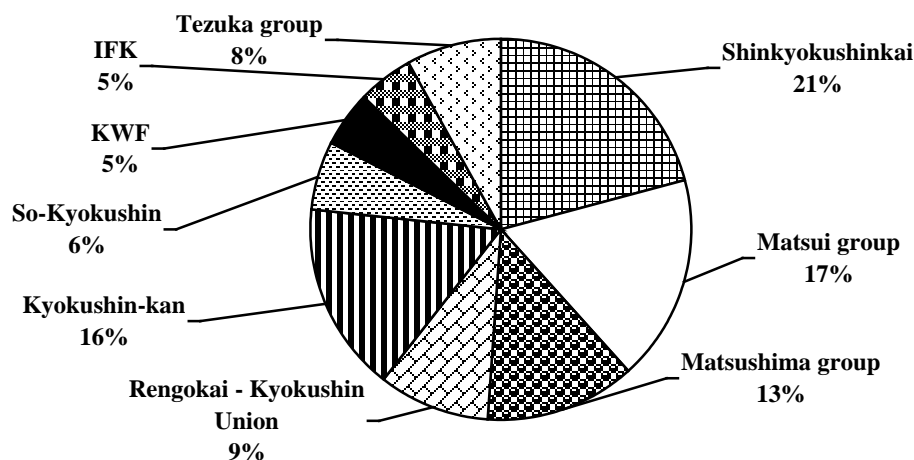
**Рис. 4. Співвідношення федерацій кіокушин карате в Південній Америці**



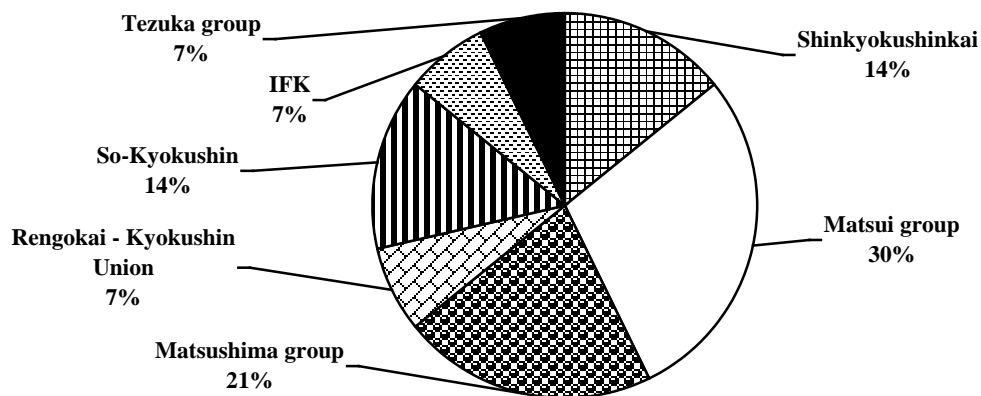
**Рис. 5. Співвідношення федерацій кіокушин карате в Північній Америці**



**Рис. 6. Співвідношення федерацій кіокушин карате в Європі**



**Рис. 7. Співвідношення федерацій кіокушин карате в Азії**



**Рис. 8. Співвідношення федерацій кіокушин карате в Австралії і Океанії**

Як видно з діаграм федерації всі дев'ять федерацій, що здійснюють розповсюдження виду кіокушин карате розвинені на чотирьох континентах Земної кулі, але тільки федерація World Karate Organization (WKO Shinkyokushinkai) долає відмітку 75 країн, що ставиться Олімпійським комітетом з наявністю своїх осередків у 85 країнах.

**Висновки.** Розрізненість сучасних федерацій на дає змогу увійти кіокушин карате в олімпійську програму змагань. При об'єднанні принаймні трьох найкрупніших з них – World Karate Organization (WKO Shinkyokushinkai); International Karate Organization (ІКО Matsui group); International Karate Organization (ІКО Matsushima group) – підвищило би шанси влиття в олімпійську родину.

**Перспективи подальших досліджень у даному напрямку.** Проведення серії наукових досліджень щодо впровадження спортивного бізнесу федераціями з кіокушин карате, що забезпечить самоокупність їх діяльності і провадить на новий більш якісний рівень розвитку.

### Література

1. Арнейл С. Ката Кёкусинкай применение в самозащите / С. Арнейл, А. И. Танюшкин, В. П. Фомин. – М. : ІФК, 2003. – 104 с.
2. Близнюк С. В. Величие киокушин карате / С. В. Близнюк. – К. : Феникс, 2009. – 312 с.
3. Бойченко Н. В. Вдосконалення техніко-тактичної майстерності та швидкісних можливостей каратистів стилю «Кіокушинкай» / Н. В. Бойченко // Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту. – 2010. – № 2. – С. 27 – 30.
4. Головихин Е. Теоретические и методические основы многолетней спортивной подготовки в кёкусин каратэ / Е. Головихин, С. В. Степанов. – Екатеринбург : СДЮСШОР, 2006. – 320 с.
5. Кіндзер Б. М. Застосування та вплив деяких ката в кіокушинкай карате як засобу фізичного та психічного відновлення висококваліфікованих спортсменів / Б. М. Кіндзер // Молода спортивна наука України : зб. наук. пр. з галузі фіз. виховання, спорту і здоров'я людини. – Львів, 2014. – Вип. 18, т. 1. – С. 113 – 122.
6. Максименко Г. Н. Физическая и техническая подготовленность каратистов высокой квалификации / Г. Н. Максименко, В. Г. Саенко // Стратегия развития спорта для всех и законодательных основ физической культуры и спорта в странах СНГ : Сб. науч. матер. – Chisinau : USEFS, 2008. – С. 343 – 345.
7. Малков О. Б. Манеры ведения боя и тактические механизмы достижения успеха в «кёкусинкай» каратэ / О. Б. Малков, С. А. Шоршоров // Тактика спортивных единоборств. Вып. 2. – М. : ФОН, 2002. – С. 92 – 103.
8. Мисакян М. А. Каратэ Киокушинкай : [самоучитель] / М. А. Мисакян. – М. : Гранд Фаир, 2007. – 400 с.
9. Саенко В. Г. Максимальна сила поодинокого удару рукою у каратистів-важковаговиків / В. Г. Саенко // Спортивний вісник Придніпров'я : Зб. наук. праць. – Д. : ДДІФКіС, 2008. – № 1. – С. 79 – 82.
10. Саенко В. Г. Оцінка рівня спеціальної витривалості спортсменів в кіокушинкай карате / В. Г. Саенко // Молода спортивна наука України : Зб. наук. праць з галузі фізичної культури та спорту. Анотації, зміст та допоміжні індекси. Вип. 10. – Львів : НВФ „Українські технології”, 2006. – С. 95 – 96.

11. Саєнко В. Г. Рівень нервово-психічної стійкості у спортсменів різної кваліфікації, які спеціалізуються з кіокушинкай карате / В. Г. Саєнко // Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту. – Харків : ХДАДМ (ХХП), 2007. – № 9. – С. 119 – 122.

12. Саєнко В. Г. Розвиток фізичних якостей у спортсменів різної кваліфікації легкої вагової категорії до 70 кілограм, які спеціалізуються з кіокушинкай карате / В. Г. Саєнко // Молода спортивна наука України : Зб. наук. праць з галузі фізичної культури та спорту. Анотації, зміст та допоміжні індекси. Вип. 11 : У 5-и т. – Львів : НВФ „Українські технології”, 2007. – Т. 3. – С. 177.

13. Танюшкин А. Технические нормативы Кёкусин ИФК / А. Танюшкин, В. Фомин, В. Слуцкер. – М. : «Орбита-М», 2007. – Вып. 2. – 88 с.

14. Фомин В. П. Ката Кёкусинкай – формула Будо / В. П. Фомин // Додзё. Боевые искусства Японии. Научно-популярный методический журнал. – М. : ООО „Будо-спорт”, 2002. – № 4. – С. 35 – 39.

15. Шоршоров С. А. Содержание обучения манерам ведения боя в кекусинкай каратэ : автореф. дис. ... канд. пед. наук : спец. 13.00.04 / Шоршоров Сергей Александрович ; Рос. гос. академия физ. культуры. – М., 2002. – 23 с.

16. Kasprzyszyn P. Proporcje treningowych ćwiczeń przygotowania sportowców wysokiej klasy na międzynarodowych mistrzostwach Karate Kyokushin / P. Kasprzyszyn, V. Saienko, M. Canlı // Единоборства : науч. журнал. – Харьков : ХГАФК, 2016. – № 1. – С. 65 – 68.

17. Olin S. V. Defensive technical and tactical actions in the structure of preparedness in karate kiokusinkay / S. V. Olin, I. A. Struihin, V. A. Eganov // Martial arts & combat sports : status and prospects of development. – 2011. – pp. 214 – 216.

18. Oyama M. This is Karate / M. Oyama. – Tokyo, 1970. – 314 p.

19. Saienko V. Improvement and control of the development level of special endurance in athletes of high qualification in kyokushin kaikan karate / V. Saienko // International Journal of Pharmacy & Technology. – 2016. – Vol. 8, Issue 3. – pp. 18026 – 18042.

20. Taylor J. Beginner to black belt : authorised kata manual for kyokyshin karate / J. Taylor. – Melbourne, 2005. – 101 s.